

POLÓNYI PÁL EMLÉKEZETÉRE

1897—1956

Tanítómesterünktől, mindig mindenben segítő kezet nyújtó őszinte jó barátától kellett búcsút vennünk. Polónyi Pál elhunytá vesztéség mindannyiunk számára és vesztésége a magyar közegészségügynek, mert törhetetlen kitartással harcolt évtizedeken keresztül élelmezéségszségügyünk fejlesztéséért.

Polónyi Pál 1929-ben a Fővárosi Közegészségügyi és Bakteriológiai Intézetben vállalt állást, ahol az élelmszerbakteriológia volt kezdettől fogva kedves témája. Kiváló érzékelével meglátta ezen a téren levő hiányosságokat és minden erejével küzdött azok felszámolásáért. 1939-ben önálló élelmszerbakteriológiai osztályt kapott, amit később 1949-től az Országos Élelmezés és Táplálkozástudományi Intézet keretén belül, mint tudományos intézeti osztályvezető, élete végéig vezetett. Munkáját, kutatásait teljes odaadással, szívós akarattal végezte és abban még súlyos betegsége sem állította meg, úgyszólván utolsó napjáig figyelemmel kísérte osztálya munkáját. 1936-tól 1945-ig a Budapesti Élet- és Kórvegytani Intézetben is dolgozott, 1929-től 1945-ig pedig az Országos Szociálpolitikai Intézetben gyógyító orvosi és klinikai laboratóriumi munkát is végzett. Mint orvos is rendkívül lelkiismeretesen kezelte betegeit, kik a legnagyobb hálával gondolnak rá.

Számos tudományos dolgozata jelent meg és igen sok előadásban adta át tudását, tapasztalatait. Lapunknak is belső munkatársa volt, támogatta lapunkat dolgozataival és lektori munkásságával.

Munkásságának elismerésül előbb „Kiváló orvos”, majd az orvostudományok kandidátusa lett és az Egészségügyi Tudományos Tanács tagjává választotta. Hatalmas munkásságának eredményei, az az irány, amit tanítványainak mutatott és az az önzetlen szeretet, amellyel mindenki iránt viseltett, meg fogja őrizni emlékét.

Báthory Pál.